

פסח
אביב שמח...

עליון
גזית

עלון מספר 1557

קיבוץ גזית, 12.04.2019 ח' ניסן תשע"ט

מזל טוב

ליוסף, צביה וכל משפחת ווקס
מזל טוב
עם הולדת הנכדה - נינה
נור
בת לשחר ונועם

לחוה, דוד וכל משפחת רוגע
מזל טוב
עם הולדת הנינה
איילה
נכדה לרחלי ובת לניר ונועה

אור פוגה

בְּנָאָדָם / נַעֲם חוּרֵב

זֶה לֹא עֲנִיִּין שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה, תְּבִין -
זֶה לֹא קֶשׁוּר לְשִׁמְאָל אוֹ יָמִין.
זֶה לֹא עֲנִיִּין שֶׁל דָּת אוֹ שֶׁל גִּיל
אוֹ אִיזָה פֶתֶק תְּשִׁים בְּתִשְׁעָה בְּאַפְרִיל.
זֶה לֹא עֲנִיִּין שֶׁל מָה נֶכּוֹן אוֹ לֹא נֶכּוֹן
זֶה לֹא קֶשׁוּר לְכָל־כֶּלֶה אוֹ בְּטָחוֹן.
זֶה לְבַלּוֹעַ אֶת הָרוֹק וְלִסְפּוֹר עַד חֲמֵשׁ
לִפְנֵי שְׁאֵתָה פּוֹתַח בְּאֵשׁ
זֶה לְזָכוֹר שֶׁהָכַל כָּאֵן גַּם כִּכָּה נִפְיץ
זֶה לְהַנִּיחַ אֶת הַנֶּשֶׁק לִפְנֵי שְׁאֵתָה מִפְּצִיץ.
זֶה לְבָרֹר כָּל מִילָה, לְרַכֵּךְ אֶת הַלֵּב
לִפְנֵי שְׁאֵתָה הוֹפֵךְ אֶחָ לְאוֹיֵב
זֶה לְזָכוֹר שְׁאַנְחָנוּ, כּוֹלֵנוּ, שׁוֹנִים
יֵשׁ טִירוּף שֶׁם בְּחוּץ, לֹא צָרִיךְ גַּם בְּפָנִים.
זֶה לְסַגּוֹר אֶת הַפֶּצֶעַ
לְעַצּוֹר אֶת הַדָּם
זֶה לֹא עֲנִיִּין שֶׁל פּוֹלִיטִיקָה,
זֶה עֲנִיִּין שֶׁל לֵהִיּוֹת בְּנָאָדָם.

עד שהעלון יצא כבר נדע (פחות או יותר) את הרכב הממשלה והכנסת ורוח הדברים כבר ברורה ...
נדע גם אם חללית "בראשית" תצליח לנחות בבטחה אי שם בירח ולספק לנו גאווה והוכחה שהשמיים הם לא תמיד הגבול..

קצת אחרי העלון יגיע ליל הסדר וחג הפסח, האביב כבר פה בכל פינה בשיאי צבע וריח שהלוואי וימשיכו תמיד

חג אביב שמח ומאושר!

קריאה נעימה
כרמית רזיאל מאיר

עורכת: כרמית רזיאל מאיר
גרפיקה ודפוס: נעם - משרד פרסום
מייל מערכת: alon.k.gazit@gmail.com
ת.ד: 265 קיבוץ גזית

משולחנו של מנהל הקהילה / עמוס גורן

צילום: נעמי שחר

צילום: נעמי שחר

צילום: נעמי שחר

לבין פגיעה והשפלה - בין שמירת זהותנו לבין הזדהותנו עם השונה.

לכן, אני מאחל לעצמנו - לכל בית גזית, למדינת ישראל ולעולם כולו - שנדע ליהנות מהחירות להיות האדם שברצוננו להיות, שנדע להיות חופשיים לקבל החלטות על חיינו ועל היקרים לנו, מבלי לפגוע בחירות הזולת. שנוכל להאמין ובו בזמן לקבל, שנבטא את דעותינו מבלי לחשוש מזרוע נטויה ומהמכה אשר תבוא.

ובזאת אברך את כל תושבי גזית ואת כל בנינו ובנותינו באשר הם,
חג מצות וחירות שמח.
עמוס גורן

אביב הגיע - התחדשות, צמיחה ומעברים:

• בתקציב 2018 הוקצה סכום לשיקום מדרכות. כפי שבוודאי ראיתם, המדרכות שליד גן רקפת והאולמון בוצעו. בשל הגשמים המבורכים אך רבים שפקדו אותנו, נדחו ביצוע מקטע המדרכה בין הנה"ח לבין בית היוצר, וסלילת הכביש אשר יורד מגן רקפת לכיוון הנה"ח. בקרוב יחודשו ויסתיימו העבודות.

• בשבוע שעבר הותקנה **תחנה חדשה** לאיסוף ילדים עם הסעות לביה"ס. התחנה ממוקמת בחלקו הצפוני של הקיבוץ (בסמוך לשכונת "שיטים"), ומיועדת לכל הילדים/ות ונערים/ות אשר גרים בחלק זה של הקיבוץ. תודה לאסף ליטוק וגיוורא ניקלס (מנהל חינוך בלתי פורמאלי), אשר קידמו את המהלך. מקווה שלאחר חופשת פסח התחנה תהיה פעילה.

• בקרוב יוקמו שירותים בבית העלמין לנוחיות הציבור.

• אני רוצה לאחל הצלחה ומזל טוב לרגל **פתיחת הסניף החדש של בית התינוקות**, בניצוחה של ג'ודי האגדית, ובהובלתן של קלאודיה פופר וליטל מטה, ולרגל המעבר של חנות יד שנייה למעונה החדש במקום נגיש ומותאם יותר לציבור. המקום הראשון מבטא את הצמיחה הדמוגרפית בגזית בשנים האחרונות, שחלקה בזכות השינוי שהובלנו בקיבוץ. המקום השני מבטא את הערבות ההדדית, ומזכיר לנו שאנחנו קהילה, ושלמרות השינוי אנו מאמינים בלתת ולתרום לטובתנו האישית ולטובת הכלל. כן יירבו! פסח בא...

ניסיתי להימנע והפעם לא לכתוב בחג הפסח על זכות החירות, אלא קצת לגוון ולכתוב על בואו של האביב הירוק והפריחה המדהימה הפוקדת את אזורנו הקסום, או על הקבלה בין המסע הארוך והמפרך של בני ישראל במדבר 40 שנה בתנאי חוסר וודאות, ולהדגיש את החשיבות להתמדה ועל מנהיגות, או סתם לכתוב על חג המצות ועשרה מתכונים שונים אשר יגרמו לכם להנאה גדולה ועצירות רצופה...

לא הצלחתי. בעיקר בימים אלו שלפני הבחירות (כשיתפרסם עלון זה כבר נדע את התוצאות). קשה לי לומר שהבחירות עצמן מעסיקות אותי, הבחירות עצמן הן סימפטום למה שקורה בארצנו הקטנטונת, שנולדה מתוך צורך קיומי ומקום שמאחד את העם היהודי, מקום אשר לאורך ההיסטוריה נמצא תחת עננה של איום קיומי ממושך. לאחרונה, לטעמי, אנו נמצאים תחת איום פנימי של פילוג העם היהודי במדינת ישראל, שנובע מחוסר סובלנות ואי-קבלת האחר - בין אם בגלל דעותיו, או בגלל צבע עורו, בין אם בגלל נטייתו המינית, או בגלל אמונתו, ובעודי כותב שורה זו, אני חש תסכול מריבוי המאפיינים המפלגים בקרב עם הסגולה שלנו. אל תבינו אחרת - מותר ואף הכרחי שיהיו דעות שונות, נטיות מגוונות, אמונות סותרות, אך תחת יריעה רחבה ועוטפת של כבוד הדדי לקבלת האחר והשונה. אנו נמצאים במדינה שלעיתים לא מוצאת את נקודת האיזון שבין חופש הביטוי לבין שמירה על כבוד האדם - בין החירות לבטא את דעותינו

סיכום הנהלת קיבוץ מס' 4 05.04.19

משתתפים - אלאונורה זורניצקי, צביקה אלטמן, סוניה קולודנר, כרמית מאיר, אסף פלג, ברכה סלע, אורי קרן, עמוס גורן, איציק מסרי, יהודה בן חיים, נעה דוד.

חסרים - עדי קדרון.

מוזמנים - עמיר אברמוביץ, עמוס הולצמן, רבקה וילנד, הילי כגן.

סדר היום

1. דו"ח שנתי לשנת 2018 בתעשייה
2. דו"ח מצב על הקליטה ומחשבות לעתיד
3. דו"ח מצב על בית הספר "דרך התבור"
4. דו"ח מנהלים

סיכום

1. דו"ח שנתי לשנת 2018 בתעשייה

יהודה, עמוס ה. ועמיר הציגו את סיכום השנה הכללי של כלל התעשייה ומבט להמשך. ככלל שנת 2018 הייתה אחת השנים הגרועות ביותר שידעה התעשייה. בשנה זו הפיזור הגאוגרפי, סל המוצרים, מגוון המטבעות, מגוון העיסוקים וכו' לא הצליחו לתרום.

השנה התאפיינה בהמשך המינוף בהשקעות (בשנה זו הסתיים איחוד אתרים של פלזית - פולוגל), ובצמצום גדול במרווחים (בין מחיר חומרהגלם למחיר המוצר), שהוביל בהמשך לתוצאות לא טובות, כשהרווח נמוך למדי.

התוצאות חייבו קבלת החלטות בכיוון של צמצומים בהשקעות ובהוצאות.

יחד עם זאת, כתוצאה מההשקעה הגדולה במפעלים, הם נמצאים היום במצב של היערכות טובה מאד מבחינת ציוד ואנשים לקפוץ קדימה, כשאחיד אתרים, מעבר למטה אחד, והעברת קווים אפקטיביים לחו"ל מביאים להתייעלות.

הציפייה היא שבשנת 2019 התמונה תשתנה, כי כבר יש שינוי לטובה במרווחים.

עוד דובר על מדיניות מגוון המוצרים במפעלי הלוחות, מבחינת סוגי חומרי הגלם ורמת מורכבות המוצר.

ההנהלה נתנה גיבוי לנציגים לפעול, במקביל, למיצוי הפוטנציאל העסקי שיביא רווח נאה לקיבוץ בעתיד.

הדו"ח יוצג באחת משיחות הקיבוץ הקרובות.

2. דו"ח מצב על הקליטה ומחשבות לעתיד

תהליך הקליטה הוא תהליך ארוך ומורכב, שלוקח זמן, בעיקר בכל הקשור לבנייה חדשה. רבקה הדגישה את השוני שבין הקליטה למבונה שהיא בהתאם למבנים המתפנים בקיבוץ, ולכן אישית יכולה להתקיים כל הזמן, לבין הקליטה לבנייה חדשה.

עד היום התקבלו לחברות 6 משפחות למבונים, כשלפני מספר ימים הסתיימו החתימות על ההסכמים של 24 המשפחות הנוספות, מתוכן שתי משפחות מיועדות למבונים, שלוש משפחות לבנייה בשכונת שקדים, ו-19 משפחות שיבנו בשכונת "מול תבור".

רבקה ציינה את תהליך התכנון שנעשה בהובלה של מנהלת הדיור בה יושבים גם שלושה נציגים של הנקלטים, ועברה על תהליך התכנון שדרש שינוי תב"ע, בהתאם לרצון הנקלטים והקיבוץ לבנות שכונה עם אופי קיבוצי. כמו כן ציינה את המהמורות בדרך, וההתקדמות מול המועצה ומשרד הבינוי והשיכון. ההתכוונות היא לנסות למצות את כל התהליכים כדי למנוע עיכוב בבנייה.

במקביל תכננה ועדת הקליטה ארבעה מפגשים המיועדים לנקלטים ולחברים בעצמאות כלכלית, אשר יעסקו בהסטוריה, במבנה הארגוני, בהיבט הכלכלי, ובהיבט הקהילתי של גזית. עד היום התקיימו שני מפגשים ועוד שניים לפנינו.

בנוסף הוצגה מפת השכונה החדשה למען ההיכרות עם התכנית.

צילום: נעמי שחר

3. דו"ח מצב על ביה"ס "דרך התבור"

הילי תיארה את השתלשלות העניינים בחודשים האחרונים בכל הקשור לבית הספר: בתחילת השנה החל תהליך יחד עם המועצה בכיוון של פתיחת ביה"ס בספטמבר 2019, אך לאחר המפגש של ראש המועצה עם סמנכ"ל משרד החינוך ניתנה תשובה שלילית.

עם זאת אייל בצר ביקש לקיים ישיבה נוספת לגבי הקמת ביה"ס על אזורי, שתתקיים בעוד כחודש, אז ידונו על התנאים לפתיחת ביה"ס, כשלא ברור עדיין מיקומו. בתיאום עם המועצה הוחלט להיערך כרגע להקמת ביה"ס "מוכר שאינו רשמי" במבנה המרכז הצעיר בגזית, מתוך תקווה שיפעל שנה-שנתיים עד למעבר לביה"ס "מוכר ורשמי".

את כל המסמכים להקמת ביה"ס היה צריך להגיש עד ה-31.3.19, ביניהם גם את רשימת התלמידים, מה שהותיר זמן קצר מאד להרשמה. עם זאת נרשמו 65 ילדים לכתות א-ג מתוכם 19 ילדים מגזית.

כרגע עוסקים בצוות ההיגוי בגיוס הצוות החינוכי.

נשאלו שאלות לגבי הצד הלוגיסטי בהפעלת ביה"ס במבנה של החינוך הבלתי פורמלי בגזית, ולגבי החלוקה בין הילדים / משפחות שילדיהם בביה"ס "אופקים" ובביה"ס "דרך התבור".

נאמר כי מתקיים שיתוף פעולה מלא בין קלאודיה וגיורא לבין צוות ההיגוי, כשהכוונה להחליט יחד על המתכונת כדי שהחינוך הבלתי פורמלי לא יפגע. עוד צוין כי המסר שלנו למשפחות הוא לא להיות שיפוטיים, ולא לתת למצב זמני זה לפגוע במהלך, שאנו תקווה שמגיעים בקרוב לסיומו, להקמת ביה"ס לילדינו בסמוך לגזית.

בהנהלה חזרו על התמיכה והגיבוי לצוות ההיגוי, שנאבק כבר זמן ממושך למען בית הספר, אתגר קשה ומורכב.

הילי הודתה על התמיכה שמקבלים, לאורך כל הדרך, מהנהלת הקיבוץ, וציינה את החשיבות שבהליכה המשותפת, שהיא שמאפשרת את המאבק.

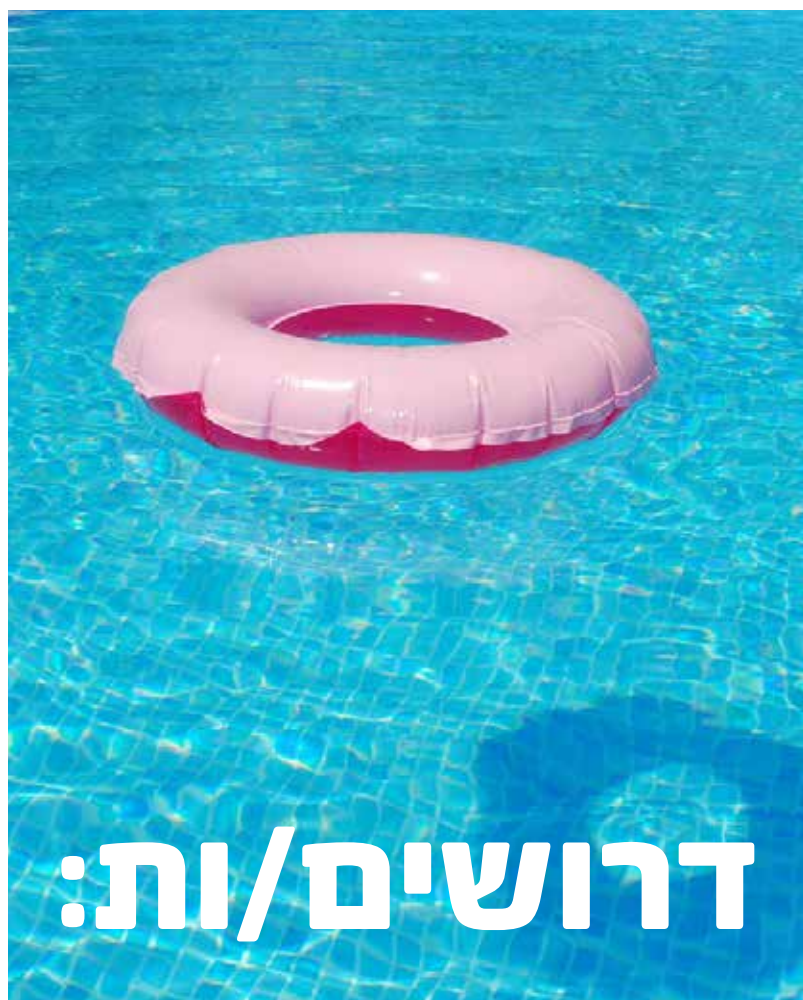
אנו תקווה שבמהרה נגיע לפתיחת ביה"ס בו אנו עוסקים כבר קרוב לארבע שנים.

דו"ח מנהלים

הוצגה פנייה שהתקבלה מהמועצה להקמת מגרש כדורגל סינטטי בגזית בעלות של מיליון ₪, שיתחלק בין המועצה, שתממן 600 אלף ₪, לבין הקיבוץ שיממן 400 אלף ₪.

הפנייה הגיעה בשבוע האחרון ונדרשנו לתת עליה תשובה בתוך שבוע. בהנהלה צוין כי למרות שקיימת השתתפות יפה של המועצה, לא בטוח שבסדרי העדיפות שלנו היינו משקיעים במגרש כדורגל, ולא במתקני ספורט אחרים. יתכן שהצרכים שלנו, בכל הקשור למתקני ספורט, אחרים. בנוסף צוין, כי מכיוון ששנה זו צמצמנו את כל ההשקעות, למעט הבנייה, וערכנו כתוצאה מכך שתי ישיבות על תכנית 2020 כדי לדייק אותה, לא נכון להוציא סכום נוסף.

הוחלט להודות למועצה על פנייתם אלינו אך לענות להצעה בשלילה.

דרושים/ות:

מנקים/ות לבריכה לעונת רחצה 2019

הגדרת התפקיד:

- ניקיון מלתחות - כל יום
- ניקיון שירותים - כל יום
- טיפול בפינת קפה - כל יום
- ניקוי כסאות ושולחנות - לפי צורך
- פינת מנגל - לפי צורך
- ניקיון משטחים בבריכה - לפי צורך

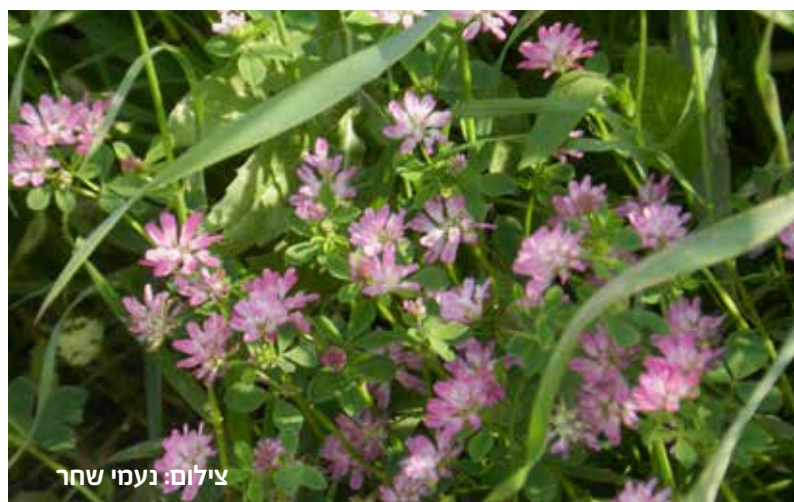
דרישות התפקיד:

- עבודה של שעתיים ביום באופן קבוע.
- 7 ימים בשבוע.
- העבודה מתחלקת בין מספר מנקים/ות.
- שעות העבודה גמישות.
- מגורים במקום - יתרון.

הקף משרה:

- תחילת עבודה - 31.5.2019
- סיום עבודה אוקטובר גמיש
- עבודה בשבתות ובחגים.

המעוניינים מוזמנים לפנות לחוה, משאבי אנוש גזית במייל
masha@k-gazit.co.il או לשירלי מנהלת הבריכה.

צילום: נעמי שחר

משולחן משאבי אנוש / חוה נח

1. סדנת פרישה - לצערי סדנת הפרישה שתוכננה לחודש מרץ לא נפתחה עקב היענות נמוכה מאוד של חברים. כולי תקווה כי לאחר יום העצמאות נוכל לפתוח אותה עם כמות גדולה יותר של משתתפים. הסדנה נועדה לתת לכל משתתפ/ת כלים להתמודדות עם המעבר בין עולם התעסוקה לעולם הפרישה ולהקנות ידע למימוש אופציות בתקופה זו. כולי תקווה כי ההיענות לסדנה תהיה רבה יותר.

2. פורום מנהלים - בשעה טובה התחלנו פורום מנהלים בקהילה, המנהלים נפגשים פעם בחודש וחצי למשך שעתיים לעדכונים משותפים, טיפול בסוגיות, העשרה ולמידת עמיתים.

3. מטבח - בשעה טובה ביום א' 7.4 יכנס לתפקידו מנהל ענף המזון החדש אריאל קרספילו משער העמקים. אריאל מילא ב-15 שנים האחרונות תפקידים שונים בעולם המזון, בעל ניסיון ניהולי והבנה בחשיבות המטבח בקיבוץ. נאחל לו הצלחה רבה בתפקידו.

4. בריכה - אנו נמצאים בתוך תהליך ההכנה לקראת פתיחת עונת הבריכה. בשעה טובה אנו מסיימים לאייש את תפקידי המציל בבריכה לעונה וכעת אנו נערכים לחפש אנשי ניקיון. מצורפת מודעת דרושים לצוות ניקיון.

ריענון מצילים - לשם תמיכה בצוות המצילים וכדי לתת מענה לכלל הפעילויות המתכננות בבריכה במהלך עונת הרחצה, אנו צריכים חברים/תושבים בעלי הסמכה כמציל המעוניינים לעבוד בבריכה וזקוקים לריענון. (הריענון על חשבון הבריכה בהתחייבות לשעות עבודה בבריכה במהלך העונה)

5. שי לחג - בשכר חודש מרץ יחולק שי לחג לכל חברי גזית.

6. הנהלת קיבוץ - בחודשים הקרובים מסיימים את תפקידם 3 מחברי הנהלת הקיבוץ עקב סיום קדנציה. אנו קוראים למי שרוצה את עצמו מתאים לתפקיד לפנות אלי או לחברי ו. מינויים. מצורפת מודעת דרושים לתפקיד.

חג חרות ואביב שמח,

חוה

ישיבת מינהלת החינוך / אסתר לבנון מורדוך

צילום: נעמי שחר

סיכום ישיבת מינהלת החינוך 13.3.19

נוכחים: הילי כ, נעמי ש, ג'ודי א, קלאודיה פ, נוגה פ, גיורא נ, כרמית מ, ליטל מ, עמוס ג.
הוזמנו במיוחד: נועה ד (יו"ר הקיבוץ), עוזי ל, (היועץ החינוכי של מערכת החינוך)
זימנה וסיכמה: אסתר ל.מ.

על הפרק: התעדכנות, התייעצות, ותכנון דיון ציבורי בנושא החינוך החברתי-קהילתי- בהקשר של התפתחויות בעניין הקמת ביה"ס "דרך התבור" (הייחודי-מקומי).

הישיבה כונסה לאור ההנחה שמועד אישור ביה"ס המקומי כבי"ס מוכר ורשמי מתקרב, ולאור כוונת העמותה של ביה"ס המיועד, "דרך התבור", לקיים את בית הספר עד השעה 16.00, כלומר לכלול בתוכו את החינוך הבלתי פורמאלי של הכיתות הכלולות בו (בשלב זה מהגוף הצעיר, אך בכוונה לצמוח).

מהלך זה עלול לעורר שאלות רבות ולא פשוטות, בענין הזיקה בין מערכת החינוך בקיבוץ לבין ביה"ס החדש, ובמיוחד באשר להיערכותו ולעתידי של החינוך החברתי-קהילתי (קרי: הבלתי פורמאלי) שנחשב לאחד מאבני הליבה בקיבוץ.

לצורך הברור שלהן, חשבנו שאולי צריך לפתוח בתהליך של דיון ציבורי במטרה לבחון במיוחד, מחדש, את משמעותו ומקומו של החינוך הבלתי פורמאלי ברקמת החיים בקיבוץ, ואולי אף להיערך למערכת הסכמות ופתרונות שיתאימו למצב החדש, אם אכן יגיע לפתחנו.

רק כתזכורת: בשלהי 2015 ביצענו מהלך כזה של הפצת שאלון עמדות ובעקבותיו שיח ציבורי סביב שולחנות עגולים לצורך אישורו וחידוש מערכת הערכים ותאום ציפיות בצבור בהקשר של החינוך החברתי-קהילתי. כאמור, חשבנו שכיום יש צורך לחדש דיון כזה, נוכח התכניות של ביה"ס המקומי שלנו, ולשם כך כונסה ישיבת מינהלת החינוך.

בפתיחת הישיבה, נחשפנו לעדכון בענין השלבים של הציפייה לאישור משרד החינוך, והתברר שהאישור המקווה (תוצאת פגישה של אייל בצר, ראש המועצה עם אורנה שמחון, מינהלת מחוז צפון) לא מגיע.

הגורם העיקרי: התנגדות סמנכ"ל משה"ח שאינו מזהה כל צורך בהקמת בית ספר נוסף על אלה הקיימים במועצה, ולכן כרגע נמנעת האפשרות של הקמת בית ספר מוכר ורשמי כמו שקיוונו והאמנו במהלך הברורים הרבים עם המועצה ועם מינהלת מחוז צפון של משרד החינוך.

חברי צוות ההיגוי בודאי עוד ידווחו לציבור על פרטי המהלכים הבאים של המאבק להקמתו של ביה"ס מקומי/קרוב, בעל הפדגוגיה הייחודית, במתכונת כזו או אחרת. במהלך הישיבה נדונו תחושות ואמירות, לא פשוטות, שבאו לביטוי אצל חלקים בציבור בשנה שעברה, כאשר דובר אז על פתיחת ביה"ס המוכר שאינו רשמי. האמירות שנשמעו הביעו דאגה מפני פילוג, הבחנה בין משפחות על פי פערים סוציאקונומיים או על פי בחירות חינוכיות שונות, וחשש

מפני הקרנת המתחים החברתיים על הילדים, שיביאו לדיאלוג לא רצוי ביניהם.

בשיחה גם הובע הצורך בשמירת קשר חיובי עם בית ספר "אופקים" שעודנו הבית ספר של ילדינו וימשיך להיות כזה לרוב ילדי הקיבוץ בשנים הקרובות גם אם יפתח בית ספר אחר.

אחרי השיחה שהתפתחה בישיבה, שבה גם עלו כמה מהשאלות שנחוץ היה לברר בהקשר להקמת הספר החדש, כאשר הובהר שאי הודאות עדיין רבה, ולאור העידכונים הטריים, הובנו שני דברים משמעותיים:

א. ברמה העקרונית, גם מובילי המהלך להקמת ביה"ס (בגיבוי הקהילות בעין דור וגזית) מתכוונים בכל אופן לפעול אך ורק בתאום עם מערכת החינוך, ומתוך רצון להגיע להסכמות ופתרונות משותפים, ומתוך הכרה בחשיבותו ומשמעותו של החינוך הבלתי פורמאלי במסגרת חיי הקיבוץ.

ב. עם הבנת העובדה שכרגע לא עומד על הפרק ביה"ס הכולל גם את השעות והפעילויות של אחר הלימודים, (בכל אופציה שתתברר כעומדת על הפרק לפי תכניות צוות ההיגוי בשיתוף המועצה) יורדת הדחיפות של טיפול בשאלות ובבעיות שעשויות היו להיווצר, ואנו משמרים ומשביחים את מתכונת החינוך החברתי-קהילתי במתכונתו הנוכחית.

החלטת מינהלת החינוך: אם תתגשם פתיחת ביה"ס בספט. 2019, לאחר שיחה מתוכננת עם משרד החינוך, יהיה צורך בתהליך של ליווי לקשר בין מקימי ביה"ס ומערכת החינוך, ולתקשורת בציבור ההורים, למען שמירה על הרמוניה חברתית.

בכל מקרה, נעקוב ונלווה את המשך המהלכים של צוות ההיגוי בענין הקמת ביה"ס, וכאשר תתעורר שוב סוגיית שעות הפעילות בבי"ס, אם וכאשר יוקם בכל מתכונת שהיא, נקיים הן את הדיאלוג בין המערכת הקיימת לבין צוות ביה"ס, והן את הדיון הציבורי, כאמור, בדבר משמעותו ומקומו של החינוך החברתי-קהילתי במרקם החיים של הקיבוץ.

זמן תרבות גזית / ענבר דורון פקר

מסיבת פורים - פולמון

בשישי 22/3 חגגנו את **מסיבת פורים** עם עמדת איפור פולמון של **שיר זנזורי** המוכשרת, תפאורה מושקעת ומשגעת עליה שקדו צעירי הקיבוץ (וגם כמה חטיירים בגילי) קפיטריה מפנקת, ארוחת לילה באדיבות עימאד, תחרות תחפושות מעולה בהנחיית יוני בן ארצי וליאת פלדמן (את המקום הראשון לקחו דקל בר שדה ואור שהתחפשו לתיירים בכדור פורח), אלכוהול שזרם כמו מים, מוזיקה ומופע אש מרהיב של יוני ונועה וילנד בליווי תיפוף של רועי בר אבן, טריה וסינדרה (סטודנטים של רועי) שלקח אותנו ישירות לתאילנד. הריקודים נמשכו עד אור הבוקר.

חשוב לי לציין לטובה את תורני הפירוק של פורים שהקיצו מוקדם ובאו להחזיר את חדר האוכל לקדמותו. בד בבד צר לי על כך שמתוך 20 תורנים הגיעו רק 10.

זה היה שבוע עמוס באירועים ומלא בשמחה - תודה רבה לכל מי שלקח בו חלק!

בשישי האחרון 5/4 קיימנו לאחר ארוחת הערב ברחבת המועדון **"שישי מוזיקאלי"** - הופעה קצרה של רועי בר אבן, ליאת פלדמן, ערן פלקס, טריה וסינדרה. היה פשוט תענוג לאזן. האווירה הייתה נהדרת ואנשים רבים ביקשו שמאורע זה יחזור על עצמו. במידה ואתם מעוניינים להופיע ב"שישי מוזיקאלי" אני מזמינה אתכם ליצור איתי קשר. תודה רבה לרועי על היוזמה המבורכת והביצוע המקסים.

- גם אתם רוצים לקחת חלק פעיל בתרבות גזית? מוזמנים לפנות אלי לגבי אחת ההצעות:
- צוות מארגן ליום העצמאות
- צוות מארגן ל"זכרון בסלון"
- סלון מארח ל"זכרון בסלון"
- צוות מארגן ל"גזיתאדה"

"התנדבות היא מעשה שנעשה מרצונו החופשי של האדם, ללא תמורה חומרית או אחרת, והמונע על ידי רעיון או מטרה מסוימת. חלק מהגדרות מתייחסות לתפיסת הפעולה כבעלת ערך על ידי המבצע אותה." (מתוך ויקיפדיה)

השנה הרמנו בגזית 3 הפקות פורים מושקעות ומרשימות בכוחות מקומיים: **מסעדת קופנגן // משתה ושתי // פורים פולמון** לשמחתי הרבה כמעט כל פרט ופרט באירועי פורים נעשה על ידי מתנדבים משלנו. כמעט 100 איש (!!!) התנדבו ולקחו חלק בהקמת אירועי פורים 2019 בגזית!

*בחדר האוכל לוח תודות לכל מי שתרתם עזר וסייע. כל פעם אני נפעמת מחדש מרוח ההתנדבות והתרומה לקהילה שקיימת אצלנו וגורמת לאנשים להשקיע (לפעמים אפילו במשך כמה חודשים...) מזמנם ומרצם ולבוא לעשות בשביל הביחד שלנו. גאה להיות חלק מקהילה כזאת!

תודה לאירנה טננבאום וכן קופלוביץ' על הפקת ועיצוב המסעדה והמסיבה.

תודה רבה לגד עוז, רחלי אלטמן, ליאת פלדמן וטלי אלון על ההתגייסות לארגון והצלחת האירועים.

מסעדת קופנגן - לערב קסום אחד לקחו אותנו **אריק כהן, דורקה הרשקוביץ, עימאד עואד** וצוות המטבח בליווי מתנדבים לתאילנד הקסומה.

האורחים נכנסו לג'ונגל - דיגמנו לצלם המגנטים (אם אין לך תמונה עם הנמר לא היית במסעדה), צפו בצברניקים "משתזפים על חוף הים" לקחו כוס שייק מרענן מבר השייקים והתישבו בשולחנות המעוצבים.

תוך כדי המנות הראשונות צפינו ביצירה המקומית המקורית: **"קופנגן- זה כאן"**, על סיפורו המרגש של חבר הקבוץ, שנסע לחפש עצמו בתאילנד, ואף מצא. אך כעת הוא חוזר לקבוץ. מה יעלה בגורלו? רק מי שהיה יודע... ומי שלא היה- הפסיד הצגה מושקעת ומצחיקה. **תודה רבה לצוות הכותבים:** ענבל שולשטיין, עופר אלרום, נועה לוין **עיבוד, עריכה והפקה מוזיקלית:** גד עוז

כוריאוגרפיה: נועה וילנד קולודנר

תלבושות: בית היוצר

סיוע טכני: ישעיהו ויצמן, ים דורון

שחקנים: עופר אלרום, ענבל מאירי, דבי שוורצר, ענבל שולשטיין, אסף גלן, עמוס גורן, ג'ודי אלקחה, דני שפר, הילה בר שדה ורוני אל-הייק.

לאחר המנות העיקריות הטעימות (ממש ממש) עלתה לשיר מאיה בהירי המוכשרת מגרעין "צבר" ונערכה תחרות "ליפסינג" מצחיקה שחשפה כישרונות חבויים של חברי הקהילה שלנו. שושנה מטה קטפה את המקום הראשון- ברכות לזוכה!

את הערב הנחה בכישרון רב ועם המון הומור **יונתן קנסקביץ**.

משתה ושתי

עוד לא נרגענו מהמסעדה וכבר למחרת הוזמנו נשות ממלכת גזית למשתה ושתי המסורת.

גם השנה צוות האלופות של המשתה: **מיכל גלנט, לימור שיק, הדר אלרום, ענת ירון וכרמית מאיר** התעלו על עצמן ועיצבו את חדר האוכל לארמון בצבעי זהב וטורקיז שהתכתב עם המופע המרכזי של הערב- "על בטן מלאה" מופע בידור ומחול מזרחי של אביגייל קליין. מופע מקפיץ ומשעשע.

קרויז- בעקבות המופע המוצלח נפתח בגזית חוג ריקודי בטן בהנחייתה של לימור שיק. כל יום חמישי בשעה 20:30 באולמון. הגזיתאיות פינקו במטעמים שונים ומעוררי תאבון מעשי ידיהן. נהנינו והתרגשנו לצפות **בסרט מקסים שערך גיל נאור והפיקה מיכל גלנט** המתעד 4 נשים והגשמת החלום שלהן- איילה חכם, ג'ודי אלקחה, דנה רזיאל ודורקה הרשקוביץ- ניתן ומומלץ לצפות בסרט בערוץ הקיבוץ.

על הגרפיקה היפה הייתה אחראית אילנה קפואנו מלכין.

אז מה מצפה לנו בהמשך: פסח 2019 בגזית

יצמויות בגזית...

קצת עליי: בת קיבוץ ביית.
בעבר גרתי במחנה העברתי במלון "ישיבת הכפר", לאחרונה חזרתי לקיבוץ אחרי 12 שנים
של גרילה והמפתחות, עם בעלי ושני ילדיי המאומים.
מספרת באנשים נדב 15 שנה. למדתי שיטות טיפול במגע ושיטות שמעלולות וגש וזוח,
ויצאתי את החמוריל האישי שלי.

אני מאמינה בחשימויות הטמונה של טיפול במגע,
ומעודדת אנשים למצוא את המשאבים שבתוכם ליצירת שינוי.

כיום מתמחה בליד וטיפול בגשימי או מעגרי (טיפול פתוח, הדין, לאחד לידה, גיוסוין, גיל המעבר או בכל
פעם שגא לך שילכו אימך יד ביד).

- מחאית לכל מי שרוצה להתחבר, להתחבר, להיפגש ולנהל.
- מחאית נסודה או בטיפול חד פשוט. לעצמן או במחנה.
- טיפול שגוי, טיפול בקונות עמוקות, טיפול נשים הרות, נשילוב נשא הילד, ויין, ווסט.
- בקנה גם טיפול רגשי נשים.

מחנה נר
050-5611295 | elosrugo@gmail.com | עקבו אחרי גם בפייסבוק

אלה סרוגו
מאסטר פוליסט

חז אביה שמח!

פסח 2019 בגזית

ליל הסדר תשע"ט
יום שישי 19/4/1
נתכנס לסדר פסח קהילתי
בשעה 19:00 בחדר

מחיר *לסועד (מסובסד ע"י הקיבוץ) - 50 ₪
*חברי קיבוץ גזית, תושבים, במבחי"ם, בני/בנות
זוג של בנים בעצמאות כלכלית עד גיל 30
שמתגוררים בגזית. ובני קיבוץ עד גיל 30 שלא
גרים בגזית.
מחיר לאורח - 70 ₪
על מנת שנוכל להערך בהתאם אנא רשמו את
מספר המשתתפים בכל הגילאים.

Silvia Pampanel
מדריכת כושר מוסמכת

תושבות גזית:
אימוני כושר לנשים
בקבוצה קטנה בגזית

מספר
מקומות
מוגבל

מטרת: חיזוק וחיטוב הגוף, סיבולת,
שריפת שומן, חידוש אנרגיות
אפשרות לאימונים אישיים
סלביה מספר טלפון 055-688-1299

משקל גוף ועוד...
TRX, גומיות, משקולות,
Total body training

התאמה אישית של
תוכנית האימונים

בסיס לאורח חיים
פעיל ובריא

26/4 "משחק חוזר"

1/5 יום רביעי- ערב יום השואה:
טקס וערב מרכזי במועדון

2/5 יום חמישי- יום השואה: טקס בפינת ההנצחה

8/5 יום רביעי- ערב יום הזיכרון:
טקס יום הזכרון ברחבת חדר האוכל ולאחריו "ערב שירי לוחמים"
עם אורי הרפז

9/5 יום חמישי- יום הזכרון וערב יום העצמאות:
טקס בפינת הזיכרון
טקס נעילת אירועי יום הזיכרון ופתיחת אירועי יום העצמאות
ברחבת חדר האוכל.
חגיגת יום העצמאות בגזית (פרטים בהמשך)

11/5 הגזיתאדה.

21/5 הפנינג פתיחת "הסיפוריה"

שיהיה לנו אביב שמח, פורח ומלא תרבות!

בברכה,
ענבר דורון פקר
רכזת תרבות גזית

מערכת החינוך בקיבוץ בחודשים האחרונים / קלאודיה פופר

סוכם ששכבת י"ב מסיימים דרכם בנעורים בסוף חודש יוני וכך גם תשלום ההורים לנעורים ובסיום שנת הלימודים הנערים והנערות יוצאים לעצמאות כלכלית ועל כל נער להיכנס לנוהל עבודה מסודר, ע"פ החוק, כשכיר.

לפני פורים עמוס הגיע לשיחה במועדון הנעורים וסיפר על התנהלות הקיבוץ, השינוי, חשיבותו של הנוער כחלק מהקהילה ובהמשך הנערים/ות שאלו אותו שאלות, עם עמוס על נושאים שמעניינים אותם ושיתפו אותו במחשבות והרצונות שלהם.

ובנימה אישית, אני מאמינה בחינוך הקיבוצי אמונה חזקה מאוד. מערכת החינוך בקיבוץ חייה, מתחדשת, חושבת קדימה ומנסה כל הזמן להתאים את עצמה לצרכים השונים.

הצוותים מגויסים לאורך כל השנה, יוזמים, לומדים ומתמקצעים. העבודה רבה והדרך עוד ארוכה...

אנחנו ממשיכים לחשוב ולעשות לטובת כולם, ילדים, הורים וקהילה.

כאשר ראיתי את ילדי חברת ילדים עושים חזרות לפורים, חושבים, משתפים פעולה, מתווכחים על עקרונות חשובים כמו לעשות בשביל האחר, לקחת אחריות, התגייסות למען הקבוצה ועוד אמירות ששמעתי ולידם הנוערים תורמים, יוזמים ועוזרים, התמלאתי גאווה!

אין לי ספק שהורים, חינוך וקהילה עושים עבודה טובה ביחד.

**חג שמח לכולם!
קלאודיה**

שימו לב

חצרות הגרנטאות בגני הילדים
הם חלק בלתי נפרד מהגן.

הכניסה אסורה

מחוץ לשעות הפעילות של הגן!!!

בגיל הרך אנו נהנים משגרת החיים, מצוותים מלאים, חזרה של בנות קיבוץ צעירות המוסיפות צבע, ושמחה למערכת וכמובן מעבודה איכותית.

השנה החלטנו להשקיע בהתמקצעות וגיבוש הצוותים. הגננות השתתפו בכנס למידה בחנוכה וחלק מהמטפלות השתתפו בכנס למטפלות בתחילת אפריל.

נעים ידלין בר שדה מקיימת מדי חודש מפגשים עם כל צוות לחוד על נושאים הקשורים להתפתחות הילדים בכל יחידת גיל. הנושאים הם רבים ומגוונים, גמילות, טיול, חצר, הקול ההורי ועוד.

אנו עובדים ביחד, הצוותים מקבלים עזרה אחד מהשני והאווירה ממש נעימה.

השנה התברכנו בהרבה תינוקות ולאחר בדיקת המצב ופניות של הורים הוחלט לפתוח **שלוחה של בית התינוקות** ולתת מענה לעוד משפחות יקרות.

קבלנו בית, קבענו תאריך פתיחה ויצאנו לדרך! בהזדמנות זו רוצה להודות לפיפה, מיכאל, יוגב, צביקה, אסף וכל מי שעזר לנו לעמוד בזמנים ולקבל בית מוכן ונעים.

הבית נפתח רשמית ב-1/4 בהובלה של ג'ודי ומרתה כשותפה. בהצלחה לכולנו!!

ביום שלישי ה-19/3 חגגנו **פורים בגיל הרך**, החגיגות התחילו במשתה חגיגי בכל גן, כולו מטעמים בריאים שההורים הכינו!

לאחר המשתה יצאנו לתהלוכה המסורתית ברחבי הקיבוץ, חרוב ורקפת הובילו את התהלוכה. רקדנו בשמחה ברחבת חדר האוכל ולאחר מכן הילדים הצעירים חזרו לשגרה וילדי גפן, רקפת וחרוב ביקרו בבית הסינודי ובהמשך נהנו מהצגה פורימית נחמדה ושמחה. בימים הנוספים כל בית ילדים המשיך בתוכנית שלו ואנו מסכמים את פורים בגיל הרך כתואם את צורכי הילדים ובמינון הנכון, הילדים שמחו, נהנו והיו פנויים לחגיגות.

תודה לצוות הגיל הרך שהתגייס, תרם, ועבד כמו תמיד במסירות, מקצועיות ואחריות.

ביום ד' ה-20/3 חגגנו כולנו יחד **פורים לכל ילדי גזית**. החגיגה כללה תהלוכה, דוכנים בחדר האוכל, פרסים, פינת קפה וארוחת ערב קלה וכמובן הופעות הילדים וריקודים.

האווירה הייתה שמחה ונעימה, ורוב ילדי גזית הגיעו לחגיגה. במרכז הבוגר ההופעות היו באחריות ובארגון של הילדים שהובילו, יזמו, שיתפו פעולה והתהליך שעברו כקבוצה היה מאוד מרגש! ילדי המרכז הצעיר עלו כולם לבמה בריקוד, ומי שלא רצה לרקוד עלה עם שלטים, כולם היה תפקיד וכולם היו שותפים.

חשוב לי לציין שכל האירוע נעשה בשיתוף פעולה מלא של צוותי החינוך הבלתי פורמאלי והנעורים היקרים שלנו שעזרו ותרמו המון להצלחת המסיבה.

• תודה לאורית על השירים היפים שהכינה יחד עם הזמרות ממוכשרות!

• תודה לליטל על העזרה הרבה!

• תודה לגיורא לצוות החינוך הבלתי פורמאלי

• תודה לנעורים היקרים

• תודה לאלירן על הקמת ופרוק הדוכנים וההתגייסות לטובת הצלחת החג

• תודה לאפרים וצוות המטבח על הכנת הארוחה

• תודה להורים שעזרו לנו בהקמה ובחיסול המסיבה

• תודה לעידן על ההגברה

בנעורים בן שוורצר סיים את תפקידו כמדריך נעורים תודה לבן ובהצלחה בדרך החדשה!!

אריאל גולדווסר הצטרף לאמילי כמדריך בנעורים.

התקיימה פגישה של צוות החינוך עם עמוס וחיה (מש"א) בנושא עבודת הנערים, בה חודדו החובות והזכויות של כל נער/ה.

שבת גרעין /דנה רזיאל

עבור ילדנו "הצברניקים" מיום הגעתם לקיבוץ קיבלתם אותם בזרועות פתוחות ובחם ואהבה שהקלו על התאקלמותם והסתגלותם לקיבוץ ולחיים בישראל. חברי הגרעין שכבר הפכו לחיילים וחיילות בצה"ל, לגזית שכבר הפכה לבית חוזרים בכל חופשה. תודה שאתם ממשיכים להיות שם עבורם, מחבקים, מקשיבים, תומכים ומחזקים. זה כלל לא מובן מאליו, ומאוד מוערך. תודה שאתם שם גם עבורנו ההורים שבמרחק, הידיעה שאנשים כמותכם מלווים את ילדינו מחממת את הלב ומקלה. תודה מיוחדת לדנה הרכזת, האמא של הגרעין, שיום ולילה ממשיכה ללוות את הגרעין ודרכה וקשובה לכל קושי, מכשול או בעיה

חג חירות שמח ותודות מהורי גרעין 405.

בסופ"ש של פורים קיימנו את "השבת גרעין" הראשונה שלנו. במהלך השנה מתקיימות 3-4 שבתות גרעין בהן אנחנו דואגים שישחררו את כל חיילי הגרעין על מנת שיגיעו לקיבוץ לסופ"ש של חוויה מגבשת ומעצימה. לשמחתי הצלחתי שכל החיילים יגיעו (גם עם חלקם שוחררו רק בשישי ולא בחמישי), הגרעין חווה שוב את האנרגיות הטובות של הביחד בפרק הקליטה. בחמישי בערב סעדנו בארוחת מרקים שהכינו עידית גלנט רחלי קרן ושוש רזיאל-תודה רבה על העזרה, ונהנו מהמפגש אחד עם השני. בשישי יצאנו למצפור מעל הבריכות לפעילות חברתית בה החניכים קיבלו את המכתבים שכתבו לעצמם לפני שנה בסמינרים בארה"ב. קיימנו שיחה האם הגרעין, הקיבוץ, השרות הצבאי, העלייה לישראל זה מה שחשבו שיהיה. אחר-כך סעדנו בפיצה חמה בטבע. תודה לשלומי על הבצק וליריב ועמרם על הקפצות הצידוד. כמובן שגולת הכותרת של השבת הייתה מסיבת הפורים בחדר אוכל. החניכים אמרו שהמסיבה עלתה בהרבה מעל הציפיות שלהם. (גם מהמסעדה שבוע קודם הם היו מופתעים לטובה ולא האמינו שהחדר אוכל יכול לשנות ככה את צורתו - תודה לענבר וצוות פורים) את השבת סיימנו בארוחה על האש עם כל המשפחות המארחות (תודה לדניאל על הבשר וליריב ואריק על עמידה האיתנה ליד האש), ושוב אני מודה מכל הלב למשפחות המארחות שפתחו את ביתן וליבן לחניכים גם עם לפעמים לא הכל פשוט וקל. בלעדיך כל פרויקט גרעין צבר בגזית לא היה כל כך מוצלח. **אני מעבירה כאן את המסר מהורי הגרעין בארה"ב שמודים מאוד לכל הקיבוץ על קליטת בניהם בקיבוץ ומעריכים את זה מאוד.** למחרת שבת הגרעין גייסנו את נח ודין לגולני ובכך הושלם כל תהליך הגיוס של הגרעין.

התפקידים בהם החניכים משרתים:

דין, נח, מייקל ודעאל - מתחילים טירונות בגולני. ג'וש - מתחיל טירונות בנח"ל. יפתח - מסיים טירונות מגלן. תמיר - באימון מתקדם בשריון. בן ושירה - לוחמים בכיפת ברזל דנה - מכ"ת טירונים בבסיס מחווה אלון. ליהי וטל - מכ"ת טירונים במחנה 80 עפרי - בקורס לוחמי חילוץ והצלה. טליה - חובשת קרבית בבסיס חטמ"ר בצפון. אנה - בקורס טכנאי מטוסי תובלה בחיל האוויר. אריאל - בקורס מנהלי רשת מחשב. נעה - בקורס משק"ות ת"ש. שחר - מדריכת נמ"ר. אור - מדריכת רת"ק. מאיה - מדריכת קליעה. מיה - זמרת בתזמורת צה"ל יערה - מתחילה טירונות כלוחמת ביחידת עוקץ. עדי - מתחילה קורס בוחנת תחמושת בחיל האוויר. לצערי רוני היימן בחרה לסיים את השרות הצבאי שלה ובעקבות כך נאלצה לעזוב את הגרעין.

רוני חזרה לארה"ב ואנחנו מאחלים לה בהצלחה בכל אשר תבחר לעשות. תודה לצפי ולימור שהיו המשפחה המארחת שלה וצר לי שהחוויה היתה קצרה.

תזכורת - לחניכי צבר אסור לנהוג ברכבי הקיבוץ עד שיוחלט אחרת. גם אם יש ברשותם רישיון נהיגה ישראלי, אין לתת להם לנהוג בשבילכם ברכב. תודה.

**חג שמח לכולם
דנה**

לכל חברי קבוץ גזית,

למשפחות המארחות, לגזיתיים ולצברניקים רגע לפני שחג האביב מגיע, רוצים לאחל לכולכם חג חירות שמח ולהביע את תודתנו והערכתנו על שפתחתם את ביתכם ואת ליבכם

"הסיפוריה" (שמו החדש של הספרייה והארכיון גם יחד)

צילום: כרמית מאיר

בכל מקום, מטבחון קטן עם מים חמים לשטיפת ידיים והכנת קפה ואפשרות לקבל אורחים. שירותים המותאמים למאה 21. וצבע אחיד וחדש על כל הקירות, מנורות חדשות איפה שפעם הגשם נכנס ותוספת מזגנים לשמור על הטמפרטורה בקיץ ובחורף. והקיבוץ זכה בביניין/מגרש פנוי שיכול להשתמש בו למטרות אחרות, תקציבים אוחדו וגם שני משרות חלקיות הפכו למשרה אחת, יותר מגוונת יותר מעניינת.

הציבור מוזמן להיכנס ולהתרשם, ולהנות מספרייה מחודשת וארכיון נגיש, סנונית ראשונה כבר היתה, חווה הולצמן ביחד עם אבא מנחם ודוד צבי ישבו יחד מסביב תיק אישי של גולדינה ז"ל והחליפו ביניהם סיפורים וחוויות.

ולמי תודה?

לחנה על העברת התפקיד בצורה מסודרת ומחשוב הספרייה משך השנים ועל המוכנות לעזור כשצריך. לעמרי על אוזן קשבת, יד חופשית להמשך בדיקה ויציאה לדרך. לאלקה על העברת הידע שלה בקשר לארכיון על כל גווניה, ואיסוף ושימור חומרים למשך הזמן. לתורן שהספיקה משך השנים להכניס כמות גדולה של החומר הכתוב למחשב. לעמוס גורן שראה את הפרויקט כמספיק חשוב וקידם וליווה ופתר בעיות על המקום כשהיה צריך. לחיים שורר שבלעדיו כל החומר על תעשיות פלזית, משק, ענפים לא היה על רמה כמו שזה היום, ועל זה שהתחיל עם איסוף חפצים למוזאון קטן.

למאורי שתכנן על אף הזמן המוגבל שבידיו. לפיליפה (פיפה) על ליווי וביצוע השיפוף בספרייה, תקשורת בין אישית נהדרת, הומור, עין לפרטים הקטנים, ולהיות שם.

למיכאל טבול שעמד בזמנים והיה לו חשוב ואכפת שהעבודה תתבצע על הצד המקצועי והטוב ביותר. ליואב בודינגר על שדרוג התוכנה של הארכיון והעלתו לענן, העברת וחבור המחשבים והדאגה שהכל יעבוד ותמיד תמיד בנעימות וחיוך מאוזן לאוזן.

לרונית ואילנה מבית היוצר שעזרו לעשות סדר הקשיבו לכל הבעיות שצצו בדרך והכינו קפה ברגעים של משבר.

לנועם שהקשיב והיה לכתף. ואחרון חביב לאודי שעזר בהעברה עצמה, ולמד את רזי הפירוק והבנייה של מדפי הארכיון והספרייה, ובכלל.

ואחרונים אחרונים באמת: למתנדבים העוזרים; מיכל קריספין בפתיחת הספרייה בשעות אח"צ. יהודית מהל בארגון/קריאה של חומרים והחלטה מה לשמור ומה לא. נילי כהן שהצטרפה עכשיו, על הכנסת חומרים למחשב.

קלרה שורר

בימים אלה הגיע פרויקט העברת הארכיון לספרייה לסיומו, כל הרעיון צץ לפני כארבע שנים ועד לתוצאה הסופית, עבר כמה תחנות. **תחנה ראשונה:** לימודי ספרנות ב"אורנים", או בשמו החדש: "ניהול ידע". שם, בהתחלה לומדים שהספרייה היא לא מחסן של ספרים והספרייה אמורה להתאים את עצמה לקהל הקוראים שלה. פעם חברים היו באים ויושבים ולומדים בספרייה, היום לכל אחד יש מחשב בבית, ומזגן שיחמם ויקרר לפי הצורך.

ודווקא משפחות צעירות באות עם ילדיהן ומבלות וקוראיות יחד סיפור. מעבר לזה הספריות היום משנות את פניהן ומכניסות עוד פעילויות לתוך המקום הפיזי כדי לגרום לקהל לבוא.

הספרייה שלנו באופן רשמי היא סניף של הספרייה המרכזית של העמק הממוקמת בויצו נהלל. הדבר מתבטא בתקציב של 10.000 ש"ח. לשנה לקניית ספרים, ימי עיון מרוכזים והשתתפות בכנס פעם בשנה המארגן על ידי "מרכז הספר והספריות בישראל".

כדי להיות סניף רשמי יש שני כללים חשובים: הספרייה צריכה להיות ממוקמת בביניין ראוי וחובה שיהיה ספרן מורשה במקום.

יחד עם חנה גולדמן, לפני יציאתה לפנסיה, ביצענו דילול גדול, על פי כללי הדילול המקובלים: ספרים שבהם הידע כבר לא נכון, ספרים שבעשרים שנה האחרונות אף אחד לא לקח אותם ליד, הוויקיפדיה שהחליפה את השימוש באינציקלופדיות ומילונים, ועוד. חיפשנו באינטרנט מקום לאן לתרום ספרים ומצאנו אתר ומאחוריו חנות לספרים יד שנייה בחיפה המנוהל על ידי זוג פנסיונרים. (חיפוש באינטרנט: בוקספר או booksefer). וכך יצאנו לדרך.

יחד עם זאת עלתה המחשבה לפעילויות נוספות שאפשר לארגן בספרייה כמו שעת סיפור לילדים ועוד. אחרי התארגנות יחד עם ו.תרבות, טלי אלון ואחר כך רחלי אלטמן, התחלנו עם שעת סיפור. די מהר הבנו שהמקום קטן מלהכיל כל כך הרבה קהל והעברנו את הפעילות למועדון. רעיונות אחרים כמו סרט או הרצאה, בעצם מאורגנים על ידי ו.תרבות ומתקיימות במועדון, ואין צורך בכפל פעילויות.

תחנה שניה: בסיוורים/ביקורים במקומות אחרים הבנתי שצריך לפתוח את הראש וראיתי שהרבה קיבוצים מאחדים את הספרייה והארכיון.

וכך הרעיון קרם עור וגידים. ניגשתי לאלקה בארכיון והצעתי שנעבוד יחד בכיוון, אלקה באה איתי לראות את האיחוד בין הספרייה והארכיון בעין השופט, התרשמה ואמרה שהרעיון הוא טוב אך הביצוע יהיה לא פשוט והיא פסימית לגבי כמה הקיבוץ יהיה מוכן להשקיע בפרויקט שכזה. באתי עם הרעיון לעמרי סאאל, מנהל הקהילה, שאמר כך: כדאי, תבדקי, אבל לי אין זמן, מה שאת לא תעשי, לא יהיה.

תחנה שלישית: המשכתי לבדוק. גודל התכולה של הארכיון, חוזק הרצפה של הספרייה, בסופו של דבר הזמן חלף, אלקה יצאה לפנסיה, נכנסתי לארכיון, עמוס גורן החליף את עמרי ונתן פוש אחרון והכניס את השיפוף לתוכנית ההשקעות, מאורי תכנן, המועצה הסכימה להשתתף בתיקון הגג הדולף של הספרייה, פיליפה (פיפה) החליף את ארי שהחליף את אבוקראט, ויצאנו לדרך עם מיכאל טבול שנבחר לביצוע השיפוף.

סיכום: היו רגעים שאמרתי לעצמי: "מה לי? למה לי? אבל ברוח הזמן (zeitgeist)", הבנתי שאין הצדקה להחזיק בניין גדול ויפה מבחינת ארכיטקטורה, שזקוק לשיפוף, במרכז הקיבוץ רק כספרייה, ואת הארכיון להשאיר בביניין שחייב שיפוף גדול כמו החלפת גג, הרי יש גבול כמה כסף הקיבוץ מוכן להשקיע באופן הגיוני.

במעברים האלה בין קיבוץ ישן לקיבוץ מתחדש/אחר, יש את האפשרות והצורך לעשות פרויקטים כאלה. לאחד בין פונקציות ולהתאים את הקיים למשהו אחר, טוב יותר.

כך הספרייה זכתה בשיפוף הולם, הגג אטום לגשם, אין יותר דליים

בית חינוך דרך התבור - חשב מסלול מחדש

מרתון אייל בצפר הבטחת

38 ק"מ. אם אצטרך לרוץ עוד, ארוץ.
רחוק יותר? אגיע גם לשם.

אתה מבין, רצים למרחקים ארוכים, עובדים סוציאליים, לא
עוצרים באזורי נוחות. את זה היית מצפה גם מיקירך.
פסח שמח, חירות וצדק,
נדב כגן.

לפני כשבועיים התקיימה פגישה עם סמנכ"ל משרד החינוך, תמיר
בן משה, מפקחת מחוז צפון, דר' אורנה שמחון, ונציגי המועצה,
אייל בצר ורחל שחורי.

התבשרנו שלמרות בקשת המפקחת המחוזית להקמת בית
ספר רשמי אזורי בעין דור, סמנכ"ל המשרד דחה את הבקשה.
לדבריו, הקמת בית ספר בעין דור תזיק משמעותית לבית הספר
במרחביה. כמו כן, אין מספיק ילדים בעין דור וגזית להקמת בית
ספר אזורי. ראש המועצה, אייל בצר, מנסה כעת להוביל מהלך עם
ראשי מועצת גליל תחתון וכפר תבור להקמת בית ספר אל-אזורי.
פגישה נוספת בנושא תתקיים ב-15.5 בירושלים. תוצאות הפגישה
לא ידועות בשלב זה וגם לא ברור שהחלטה חיובית תוביל לפתיחת
בית ספר כבר בשנה הבאה. בנוסף גם לא מובטח שמיקום בית
הספר יהיה בעין דור.

לאחר האכזבה לשמע תוצאות פגישה זו למרות הבטחתו של אייל
בצר להקמת בית ספר רשמי ב-1.9.19 בעין דור, פנינו שוב למסלול
המוכר שאינו רשמי. משמעות הדבר במסלול זה, שמשרד החינוך
אינו מתקצב את בית הספר והעלות כולה נשענת על תשלומי
הורים. פנינו להורי ילדים א'-ג' משני הקיבוצים ומהאזור ושטחנו
בפניהם את המשמעויות לרישום לבית הספר: שכ"ל גבוה, מבנה
בית הספר, מרכז צעיר תבור, ישמש כבית ספר בבוקר וכמרכז
אחר הצהריים ובחופשים, מציאת הצוות היא באחריות העמותה,
תיהיה קדימות לתושבי עין דור גזית בשלב הראשון של הרישום.
התרשמנו מאד מההענות הגבוהה לבית הספר. ההרשמה נסגרה
וכל המסמכים נשלחו בסוף חודש מרץ למשרד החינוך. אנו כעת
ממתנים לתשובת משרד החינוך.

חשוב לציין, שברור לכולנו שמסלול זה לא אידאלי אבל הוא
המסלול החוקי היחיד שניתן לקדם על מנת להקים בית ספר
ולהפעיל מנוף לחץ בכדי שהוא יהפוך כמה שיותר מהר לבית ספר
רשמי של משרד החינוך. הדרך שלנו ארוכה. ארוכה הרבה יותר
ממה שהובטח לנו באוקטובר 2018 אבל אנחנו לא מתייאשים
ומאמינים שמגיע לילדים שלנו, מגיע לנו ומגיע לקהילות שלנו.

צוות היגוי.

מוזמנים להכיר מחדש את מרפאת השיניים!

לרגל השיפוץ במרפאה ופתיחת מחלקת אסתטיקת השיניים,
הכוללת מכשיר חדיש להלבנה וציפוי שיניים,
המרפאה תהיה פתוחה לקהל ללא צורך בקביעת תור,
במהלך חודש אפריל,
בימי רביעי וחמישי בין השעות 11.00-14.00
מוזמנים להתרשם ולשמוע פרטים נוספים

חג אביב שמח ונעים
אלה וצוות מרפאת השיניים

שבע שנים לאורכו של "שביל ישראל"

תם המסע על השביל...
תמונות לאורך השביל והשנים ממצלמתה של נעמי שחר

"השביל הזה מתגיל כאן
בין סניף בנק למלון
לא סלול, לא תמיד מסומן
השביל הזה מתגיל כאן.

גובה את העיר
עולה על ההר
ממשיך על הים
ממשיך גם מהר
גורק באויר, בין הבתים
יוצא אל האור, אל גיית גדיש.

אך עזיו, עולה עזיו עכשיו
אך עזיו, עולה עזיו עכשיו
האכזרי ציפורים העזים
האוויר את צעדיך
הרמק נדלק אור
אל תסטה כדי שתוכלו לצבור.

השיר הזה מתגיל כאן
כאן על הדף האבן
לא תמיד, לא תמיד מכוון
השיר הזה מתגיל כאן.

גובה את העיר
עולה על ההר
ממשיך על הים
ממשיך גם מהר
גורק באויר, בין אנשים
יוצא אל האור, אל גיית גדיש..."

מילים: אהוד בנאי

אז מה רואים / אסתר לבנון מורדוך

נתחיל הפעם מהקליל והרומנטי, דרך רציני אך משעשע לעיתים, ועד לדרמת מתח חזקה עם ניחוח אפוקליפטי.

מתוך yes blog

מקום בלב

הדרמה האוסטרלית התקופתית (שנות החמישים) עוקבת אחרי מערכת היחסים בין שרה אדמס וג'ורג' בליי. הבדלי המעמדות בין שרה וג'ורג' והמאבקים המשפחתיים שמתרחשים במקביל לשינויים בחברה האוסטרלית של אחרי מלחמת העולם השנייה עומדים במרכז העלילות השונות.

הדרמה מתמקדת בשרה, אחות (שהתגיירה בעקבות אהבתה, ועברה את השואה) שמחליטה לשוב מאירופה לאחר מלחמת העולם השנייה. אך הנה נכנסת המלודרמה: בדרכה לאוסטרליה פוגשת שרה החיננית את אנשי משפחת בליי- ג'ורג', האלמן המקסים, שני ילדיו הצעירים, ואת אליזבת, אמו של ג'ורג'. שרה נחשפת בטעות לסוד משפחתי ומוצאת את עצמה במרכז הסקנדלים של המשפחה הזרה הזו, בעוד היא מתמודדת עם הטראומות שלה עצמה.

טרגדיות משפחתיות, תככים ומזימות, סודות אפלים ושלדים בארון - אלו הם חלק מהמאפיינים של "מקום בלב". אך בתוך הקנקן מסתתרת גם תבנית טלנובלית קצבית ומשודרגת. היא פחות מתוחכמת ממה שהיא מתיימרת להיות, אבל באופן מפתיע היא מעניינת ומהנה.

הדרמה הזו הורגשה גם מחוץ למסך הטלוויזיה. לאחר שערוץ הטלוויזיה האוסטרלי החליט לבטל את הסדרה, יצאו מעריציה למאבק להחזרתה למסך. מאבק שהסתיים בהצלחה ובחידוש הסדרה לשתי עונות נוספות.

צילום: רוני כצנלסון, יחסי ציבור

איש חשוב מאד - עונה 2

העונה הראשונה של איש חשוב מאד, שכתבה ויצרה שירלי מושיוף להוט, התקבלה בביקורות חיוביות. הרעיון של שחקן שמגלם את עצמו בסדרת טלוויזיה הוא לא חדש, הוליווד כבר עשתה את זה, אבל בעוד שם מדובר בעיקר באנשים שהקריירה שלהם מדשדשת,

אנחנו קיבלנו גרסה עם אחד השחקנים הכי מפורסמים במדינה. אם בעונה הראשונה קיבלנו יהודה לא יציב, מעונה, חסר ביטחון ועם נטייה להתקפי אכילה, הפעם הוא נזרק לסיטואציה עוד יותר מערערת - הניסיון להצליח בהוליווד. הרי בארץ הקהל מחבק, אוהב ומפרגן, אבל בלוס אנג'לס יהודה לוי הוא כלום ושום דבר. סתם עוד שחקן. לא ברור בדיוק כמה ממה שמתרחש בעונה השנייה חווה לוי על בשרו, אבל אין ספק שהוא מבין את מקומו שם כאלמוני, ובודד. יהודה לוי הסלב טס להוליווד וחוטף כאפה של החיים. הוא לבד, הוא לא מכיר את התרבות, הוא צריך לעשות אודישנים ולהתחנף לתסריטאים, ואף אחד לא סופר אותו. אבל למרות שהסיפור די צפוי, הביצוע הופך אותו למרתק לצפייה.

גם הפעם לוי לא מהסס להציג לראווה את כל הפגמים באישיות של שחקן סלב - היוהרה, הנרקיסיות, חוסר הביטחון, תחושת השובע - שנדקרים בזה אחר זה על ידי אנשים שהוא נתקל בהם. האומץ של לוי מרשים. הפגנת המשחק שלו היא שוב הטובה שלו אי פעם. התסריט והבימוי המבריקים של שירלי מושיוף, שמשחקים על כל מעלותיו ומגרעותיו של לוי. כל כך הרבה ניואנסים יפהפיים יש בסדרה הזו, גם אם לא ברור כמה מיהודה לוי האמיתי מרכיב את יהודה לוי של "איש חשוב מאד". אבל זה גם לא משנה. זה סיפור על אדם שמתפרק ונבנה מחדש כל הזמן, ולצפות בתהליך הזה, זה מעורר אמפתיה, ומהנה.

צילום: הוט

שמש חזקה

זו סדרת דרמה בת שישה פרקים שנוצרה בקו-פרודוקציה של רשת BBC הבריטית והרשת האמריקנית HULU. שהביאה לנו גם את "סיפור של שפחה". היא נכתבה על ידי היוצר של הסדרה המצוינת "לותר" (גם BBC), שהוקרנה בערוץ 11, וניתן לצפות בה גם באתר "סדרות טי.וי".

בזמן חקירה של מקרה מוות שגרתי, לכאורה, של האקר לונדוני, נתקלים הבלשים השותפים (והחשדניים זה כלפי זה), צ'ארלי היקס ואילין רנקו, בראייה לכך שסוף העולם מגיע בעוד חמש שנים בלבד. היקס ורנקו מוצאים עצמם נרדפים על ידי סוכנים של השירות החשאי, שמוכנים להרוג אותם כדי לשמור על הסוד הזה, והם חייבים לגייס כל טיפת תושייה כדי להגן על עצמם ועל היקרים להם.

כשהסיפור מתפרסם בתקשורת, גורמים רשמיים מצליחים להציג אותו כמתיה - אך בעקבות החשיפה יוצאים מהאפלה רוצחים סדרתיים, מנהיגי כתות ופושעים אחרים המנצלים את המצב. רנקו והיקס חייבים להתמודד עמם, אבל לא פשוט לשמור על הצדק כשמעל הכל מרחף איום האפוקליפסה.

יש משהו מחוכם במבנה של הסדרה. היא מספקת עולם מאוד מוכר, לפחות מהמסך הקטן והגדול, מסדרות מתח אחרות שראינו, ואז משיתה עליו את האיום מהטבע (שאוילי מקנן בלב של כולנו). יש כאן את סוכנות הביון נטולת הפנים שרודפת אחרי האקרים שחשפו את האמת, יש כאן בלש שאולי ואולי לא עשה משהו נורא במסגרת עבודתו ועל כן יש נגדו חקירה סמויה, יש כאן את הדרמה האישית של הבלשית וכן הלאה. ופתאום כל העלילות האלה נראות כמעט-שוליות בצל איום טבעי עצום שאין להם דרך להתמודד איתו, כזה שמגמד כל דבר.

כל המרכיבים שזורים זה בזה בצורה מפותלת, וכוללים אמנם גם כמה מראות קשים לאיני נפש, אך משוחקים להפליא ומצולמים באיכות גבוהה..

הטור של אפרת / אפרת אורן

פסח

לחג הפסח שמות רבים וניתן לתת לכל שם פרשנויות מגוונות. נוכל גם לסכל את אותיות "פסח" לסחף של אירועים משפחתיים, שלא ניתן לפסוח על אף אחד מהם והם טומנים בחובם שמחה וגם מתח שלא תמיד ניתן לפחוס אותם אלא חייבים להתמודד איתם, עם האינטנסיביות, האינטימיות, המשפחתולוגיה ולספח לחג המתמשך עוד ועוד חברים או בני משפחה שכיף לנו איתם וגם לא כל כך...

חג של ניקיונות

זוהי הזדמנות לנקות כל פינה ופינה. גם את מגירות הלב. גם את הנשמה. לאוורר רגשות, לזרוק את אלה המיותרים או את אלה המכבידים עלינו, או את אלה שתופשים אצלנו ב"מגירות" הרבה מקום וכבר אין לנו בהם צורך ועייפנו מלהעביר אותם ממגירה למגירה. ואז, אחרי שמירקנו, נוכל למלא בחיובי, בשמח, בטוב, באופטימי אפילו עד שהמגירה "תתפוצץ" ויהיה לנו קשה לסגור אותה... ולפעמים מספיק להוציא רק משהו אחד, קטן קטן, ואז ירגיש לנו כאילו התפנה "ים" של מקום. פתאום נרגיש נשימה קלה יותר. חופשיה יותר.

זוהי הזדמנות לפנות מקום לתחושות חדשות, לרצונות חדשים ולמלא איתם את "המגירות" הישנות שלנו. למשל: איזה הורה אני רוצה להיות השנה: קשוח, קשוב, מקרב, מרחיק, חם, עוטף, משחרר או מחזיק חזק ועוד... איזה בן זוג/בת זוג אני רוצה להיות השנה. איזה עמית לעבודה. איזה בן/בת.

חג החירות

החירות לבחור מה שנכון ומתאים לנו. חירות, כשהיא נמצאת בתוך גבולות, אין לה גבולות. אני יכול לבחור איך, מתי להגיב ולמי. אני יכול לבחור איך לנהל שיח עם אהובי. גם עם שונאי. אני יכול ללמד את ילדי מהי חירות אמיתית ומהו המחיר כשהיא איננה עימי, כשהיא נלקחת ממני או כשאני בוחר להיות שבו בתוכה. אדון לחירותי או עבד לחירותי. בחירה. אני יכול להתענג על החופש להרגיש, לחוות, לחוש, לאהוב ולהיות נאהב ואני יכול לחוש את כאב השבי של אותן התחושות בדיוק. אני בוחר. אני בוחר, כמו בכל יום, אבל אולי קצת יותר, איך להרגיש, מה לעשות ועם מי. אני בוחר מאיזו זווית להביט על הדברים ואיך לפרש אותם. האם להיות חלק או להימנע. האם לפחד או להתמודד. מי מוביל? אני את הפחד או הוא אותי? בחירה. האם ליזום או לא. האם לכעוס או להבין. האם ללכת או לסטור. האם להתרכז או להתקשח. החירות ביד. אני רק צריך לבחור. וזה הרבה. הרבה מאד ומשחרר מאד.

חג שמח לכולנו

חברים ותושבים יקרים

ביום שני, תאריך: 15.04.2019
בין השעות: 16:00-19:00, יגיע עמית ללום, האופטומטריסט,
לבית היוצר.

~ אתם מוזמנים לבדיקת ראייה חינם ~

~ המשקפיים ימסרו לכם בביתכם ~

חברי קבוץ ובנים נפטרים בחודש ינואר

24/04/1974	חיה	אברמוביץ
14/04/2001	אלעד	ליטוק
11/04/2005	מינה	ירקוני
14/04/2006	בצלאל	שולדר
11/04/2008	משה	אברמוביץ
19/04/2008	דוד	אלטמן
16/04/2010	בטי	אשל
08/04/2011	שושנה	אברהמי
02/04/2014	נחמה	וסרמן
07/04/2014	הרב	רסט וסרשטיין
13/04/2015	שאו	ל
21/04/2017	דליה	ברק

יהי זכרם ברוך !

החיים זה כן קיבוץ / יונתן קנסקביץ'

"השומרות שלא שמרו" / איתן קליש

לכבוד יום האשה הבינלאומי

סמדר סיני, יד-טבנקין, הוצאת הקה"מ - ספריית פועלים, 2013 הספר מגולל את פרשת חייהן של נשות "השומר", לצידם של השומרים בתקופת העלייה השנייה, ואת התפתחותן של "קיבוץ השומר" - כפר גלעדי. הספר מבוסס על מחקר מדעי היסטורי קפדני, ושימוש בקטגוריות סוציולוגיות מדעיות, ולמרות זה הוא מצליח לרגש את הקורא. האם הוא נוגע ללב בגלל גורלן הקשה של הנשים שהתלוו לשומרים בחיי הנדודים שלהם? האם זה בגלל שרבות מהן נותרו אלמנות? האם זה משום הקרבן שהקריבו עם מותם של חלק ניכר מילדיהם הראשונים, האם זה משום שרובן נכשלו בשאיפתן לזכות לשיוויון מול הגברים ב"השומר"?

כל הנושאים הללו עולים בספרה של סיני, והם נוגעים ללב הקורא. ניתן היה לקרוא לספר "החלום ושברו". רוב החלומות קרסו ונפלו. שומרים רבים נפלו בהתנגשויות עם הערבים. החלום לחיות חיי נדודים כשומרים בכל רחבי הארץ נגוז כעבור כמה שנים, בלחצן של נשי השומרים ותופעת מות התינוקות בגלל התנאים הבלתי אנושיים של חיי משפחות "השומר". בתחילה הם עברו להתיישבות קולקטיבית בתל-עדש (תל-עדשים), וכעבור כמה שנים עברו להתיישבות שיתופית בכפר-גלעדי. החלום לעמוד בראש הכוח היהודי לכשיקום, נגוז כאשר "השומר" פורק ב-1920, ואת מקומו ירשה "ההגנה" שנוסדה ונוהלה ע"י ההסתדרות ומפלגת "אחדות העבודה".

החלום הבולט ביותר שנשבר בספר שלפנינו הוא חלומן של הנשים כפי שנרמז מהכותרת של הספר. חברות "השומר" ונשי השומרים לא השתתפו בשמירה, לא השתתפו באסיפות "השומר", והודרו מכל העניינים הבטחוניים. גם בתחום העבודה הן לא הצליחו לפרוץ למקצועות "הגבריים", והן נדחקו לאורח חיים דומה לאמהותיהן: גידול ילדים, בישול וכו'. גם כאשר הקבוצה עלתה להתיישבות בכפר גלעדי וייסדה קיבוץ, רוב הנשים עבדו במקצועות הנשיים הקלאסיים. פרט למניה שוחט ורחל ינאית שהצליחו בכוח אישיותן המיוחדת להתמקם בהנהגת "השומר", רוב רובן של נשות השומרים לא הצליחו לפרוץ את "תקרת הזכוכית".

איתן קליש.

חודש הגאווה שלי / תמר דרייבליט קמינצ'יק

החודש האחרון היה גדוש ברגעים מרגשים בהם התמלאתי כולי גאווה. חלקם פרטיים וחלקם קהילתיים, קבלו את חודש הגאווה שלי

המפקדת דנה שינה

דנה החיילת שלנו (מגרעין צבר) סיימה קורס מ"כיות מגל. עברנו יחד איתה את כל הדרך, מרגע קבלת התפקיד ועד הלום. לא היה קל, פערי קריאה וכתביה דרשו ממנה מאמץ נוסף בקורס עמוס ממילא, בארץ זרה, בצבא. ליווינו אותה באהבה גדולה ברגעים קשים, בהצלחות ובאתגרים. בטקס הסיום בלטרו צפיתי בה, יחד עם משפחתי ובני משפחתה שבאו במיוחד מארצות הברית, ונמלאתי גאווה בילדה האמיצה הזו, שמגשימה את חלומה הטהור להיות משמעותית. המשמעות היא בתוכה. היא משמעותית כל כך עבורנו ומרגיש לי שגם אנחנו עבורה.

דרך התבור, אם נרצה אין זו אגדה

כבר כמה שנים שאני חלק מצוות ההיגוי להקמת בית הספר. בסוף מרץ הגשנו בקשה לפתיחת בית ספר מוכר שאינו רשמי. גם כאן הדרך לא קלה ומלאה טלטלות, נפילות ועליות. אם יש דבר שמאפיין את הדרך הזו הוא השותפות בין חברי הצוות, הפתיחות, ההכרה ביכולותיו (ומגבלותיו) של כל אחד והמטרה המשותפת. לא פעם אני נפעמת מהאנשים הטובים שמקיפים אותי. אני יודעת שהדיעות חלוקות אבל המטרה בסופו של יום היא שיפתח בית ספר מוכר ורשמי, בעל פדגוגיה ייחודית קרוב אלינו, ויחד אתו מזרח העמק יזכה לפריחה.

מרתון אייל בצפר הבטחת

לפעמים אני חולמת לעשות משהו טוב באמת, כמו לתרום כליה למשל. אבל בין זה ובין המעשה בפועל המרחק גדול. אתה קורא, צופה, שומע על אנשים שקמים ועושים מעשה אבל לא כל יום הם אחד מהחברים שלך. נדב כגן בחר לעשות מעשה כזה ולרוץ את מרתון אייל בצפר הבטחת, להעביר באופן ברור וחד משמעי את המסר שהבטחות צריך לקיים, ושחייבים שיקום פה בית ספר. כשקראתי את מכתבו התרגשתי מעוצמת הכוונה והאמונה. התרגשתי מאהבתו למשפחתו, לילדיו, להילי. התרגשתי מעצם המהלך עצמו. רצת על זה בגדול. מקווה שזה מרתון אייל בצפר הבטחת הראשון והאחרון. כבוד!

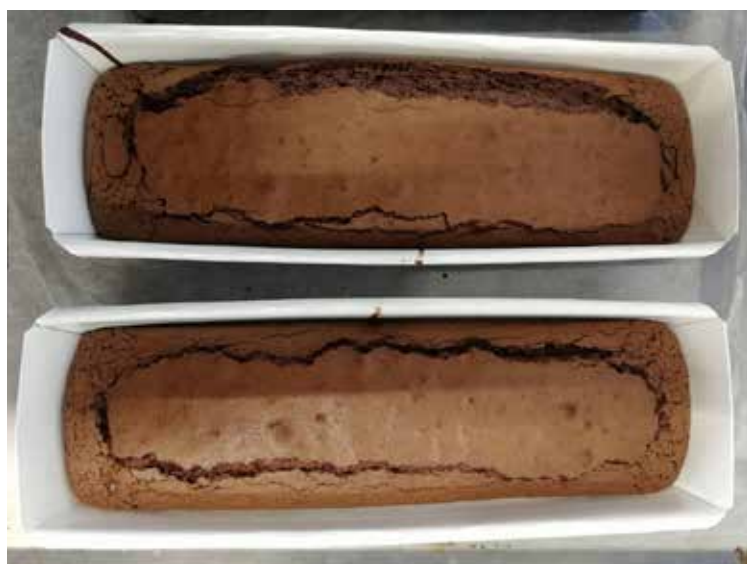
בקטנה,

הגדולה שלי בחרה את מרטין לותר קינג כדמות מופת משום ש"האמין בדרך שלו ולא ויתר". המרכזית שלי שחקה אותה בהצגת פורים.

עוגה לפסח / כרמל אשל

חג האביב הגיע, הטבע בשיא תפארתו ויש ריח של התחדשות באויר.. אבל האופים שבינינו שאוהבים מאפים ועוגות רוויי גלוטן קצת יותר מאותגרים למצוא מתכונים המתאימים לדרישות החג. בשנים האחרונות בעקבות הטרנדים של מעבר לתזונה בריאה יותר, והעליה ברגישויות לגלוטן אפשר למצוא המון מתכונים מעולים של עוגות ומתוקים ללא קמח, או עם תחליפי קמח (תערובות של קמחים ללא גלוטן) שנותנים תוצאות טעימות ביותר. אם בעבר בפסח אכלנו בעיקר עוגיות קוקוס מתוקות להחריד ועוגיות בוטנים שנתקעות בגרון, היום עם קצת תעוזה ויצירתיות אפשר להכין קינוחים שווים ביותר. הפעם הלכתי על שוקולד - איך לא?!

עוגת שוקולד סופלה ללא קמח

עוגה עגולה בתבנית קוטר 24-26
מצרכים:

5 ביצים
250 גרם שוקולד מריר (עדיף 70% קקאו)
250 גרם חמאה
2/3 כוס סוכר לבן

הכנה:

- ממיסים את החמאה והשוקולד בקערה גדולה במיקרו (להפעיל לדקה, לערבב, להפעיל לדקה נוספת ולערבב שוב עד שהתערובת אחידה) מצננים כ 10 דקות.
- מערבבים במטרפה ידנית או במיקסר את החלמונים עם שליש כוס סוכר, עד שהתערובת הופכת תפוחה ובהירה.
- מקציפים את החלבונים עם שליש כוס סוכר עד לקצף יציב.
- מוסיפים לתערובת השוקולד הצוננת את החלמונים ומערבבים היטב. מוסיפים את החלבונים המוקצפים ומקפלים בעדינות עד שהם נטמעים היטב.
- מעבירים את התערובת בעדינות לתבנית משומנת ומקומחת ואופים בחום של 170 למשך 20-25 דקות עד שפני העוגה נסדקים והיא עדין לחה לחלוטין בפנים.

6. נותנים לה להתקרר ולהתייבב, מפזרים אבקת סוכר בנדיבות ומגישים פרוסה עם קצפת ללא סוכר, תותים או גלידה. העוגה צונחת כמובן ונסדקת בשל החוסר בקמח וזה כל היופי שלה בתאבון! למי שלא מוותר על קרם אחרי שהעוגה קרה לגמרי אפשר לצפות אותה בגנאש שוקולד: לקערה חסינת חום לשבור 100 גרם שוקולד מריר +100 גרם שוקולד חלב +20 גרם חמאה, להרתיח בסיר קטן מיכל שמנת ולאחר הרתיחה לשפוך על השוקולדים ולערבב עד שהקרם אחיד ללא גושים. לתת לקרם להתקרר לכמה דקות ולשפוך על העוגה.

בראוניז מרציפן, שוקולד וקוקוס

השקדים שבמרציפן מחליפים את הקמח ויוצרים בראוניז רכים ועשירים. מומלץ להקפיא לפני הפריסה ולשמור בקופסה אטומה במקרר.

מצרכים:

(לתבנית מרובעת בגודל 25X30)
200 גרם חמאה
200 גרם שוקולד מריר קצוץ
150 גרם (1/2 כוס) מרציפן (להשיג בחנויות אפיה)
300 גרם (1 1/2 כוסות) סוכר
370 מ"ל (1 1/2 כוסות + כף) מים
4 ביצים
30 גרם (3/4 כפות) קורנפלור
70 גרם (1/2 כוס) אבקת קקאו
100 גרם (1 כוס) קוקוס טחון

הכנה:

- מחממים תנור ל-170 מעלות ומרפדים את התבנית תבנית בנייר אפיה.
 - ממיסים חמאה, שוקולד, מרציפן, סוכר ומים בסיר עד לקבלת תערובת אחידה.
 - מעבירים את תכולת הסיר לקערה ומוסיפים את הביצים תוך כדי טריפה נמרצת עד שהן נטמעות בתערובת.
 - בקערה נוספת מערבבים קורנפלור, קקאו וקוקוס. מוסיפים לתערובת השוקולד, מערבבים עד שהבלילה אחידה ויוצקים לתבנית.
 - אופים כ-25 דקות עד שפני העוגה יבשים, וקיסם הננעץ במרכז העוגה יוצא לח.
 - מצננים ומעבירים את העוגה למקפיא לשעה-שעתיים עד שהעוגה יציבה ואפשר לחתוך אותה.
- הבראוניז נשמרים כשבוע בקופסא אטומה במקרר, אבל בינינו לרוב מתחסלים הרבה לפני..

חג שמח ומתוק.

